

Ukaz ministra za bogočastje in uk

z 19. decembra 1885. l., št. 23017, kateri prepoveduje v šoli rabiti pisno gradivo s poševnimi črtami ravnateljicami.

Na podlogi menjenja c. kr. višjega zdravniškega svetovalstva prepoveduje se rabiti načrtane pisne zvezke in pisne ploščice, katere imajo poševne črte ravnateljice (diagonalne črte) v srednjih šolah in v vseh ljudskih šolah z začetkom šolskega leta 1886/87. zaradi nevarnosti za oči in sicer tako, kakor se je to izreklo s tukajšnjim ukazom s 23. julija 1885. l., št. 11853 in s 7. septembra 1885. l., št. 16337 zaradi kvadriranega pisnega gradiva.

Človek,

v pogledu na njegovo telo in dušo s kratkim návodom,
kakó si ohraniti in utrditi zdravje.

(Za šolo in dom sestavil **Janko Leban.**)

(Dalje.)

§. 11.

Snaga, umivanje in kopanje.

Snaga okrepuje in ohranjuje zdravje, nrvnost in dostojnost človekovo. Snaga provzročuje, da je človek vesel, delaven, spodoben ter mu pridobiva spoštovanje drugih ljudij. Nesnažni človek je na slabšem od živalij; kajti največ živalij je prav snažnih. Nesnaga je tudi največkrat vzrok nalezljivim boleznim. Da bomo snažni, treba, da se umivamo in kopljemo. Umivanje in kopanje človeka oveseljuje, krepčá ga in varuje tokov, skrnine, garij (svraba) in drugih takih nadlog. Kadar se hočemo kopati v mrzlej vodi, bodimo zeló previdni! Človek se mora dobro počutiti, ne smé biti razgret ali presit v takih slučajih! Najbolje se je kopati na tešče ali 3 ure po jedi. Najprej si umij glavo in prsi in potem naglo skoči v vodo, v katerej pa ne miruj, nego hodi sim in tja. Ne koplji se predolgo — $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ ure naj ti zadostuje; stopivši iz vode se takoj osuši, obleci ter na to se malo sprehodi.

V mrzli vodi se umivaj zjutraj, po kosilu, zvečer in kolikorkrat so se ti vsled dela onesnažile roke ali obraz. Po jedi si vselej usta izmij! Priporočati je, da si večkrat glavo umijemo ali jo — po letu — pomakamo do cela v skledo vode.

Umivanje v mornej (mlačnej) vodi nikakor tako ne okrepuje kakor v mrzlej vodi. Tudi gorke kopelji — izvzemši zdravilne vrelece — o slučaji boleznij — niso tako koristne kakor mrzle. Mrzla kopelj je res iz prva za občutljivca malo strašljiva; pa kmalu se je privadiš in občutiš dobrodejne nasledke mrzle vode za svoje telo.

§. 12.

Čista oblačila.

Treba nam je paziti tudi na to, da imamo snažna oblačila. Zdrav človek naj si obleče vsak teden vsaj dve srajci. Posebno dobro je, da imamo „ponočno srajco“, katero oblečemo, idoč zvečer spat, namesto podnevne. Nogavice naj bi se makar vsak dan, ali vsaj dvakrat na teden menjale; druga oblačila pa naj ne bodo umazana ali prašna. Mokro obleko zamenjaj, čim prej moreš, s suho; isto tako obleko, katero ti je pot premočil.

§. 13.

Stanovanje.

Na stanovanje treba, da obračamo vso svojo pozornost, ako hočemo ostati zdravi. Pred vsem je gledati na to, da stoji prag spodaj pri tleh 3—9 $\frac{d}{m}$ nad hišnim temeljem. Izbe morajo biti visoke, prostorne, zračne in svetle. Stanovanje naj se vsak dan očisti in vsaj enkrat na leto pobeli. Temno in mokrotno stanovanje je nezdravo. Vsak dan je treba izbe prezračevati; po zimi pa jih lahko ogrevajo s pomočjo zaprtih pečij, katere ne prepuščajo dima; a netiti (kuriti) je treba le zmerno! Nezdravo je, ako perilo v izbah sušimo ali v njih celó kuhamo!

Če ti posamični udje ozebejo, ne hodi takoj v gorko izbo, ker tako lahko dobiš boleče te ozebke. Ozebli ud vtakni mariveč v mrzlo vodo; voda ti mraz potegne ná-se. Kdor ozebel ud pri ognji pogreva, biva v nevarnosti, da ga izgubi. Kožuhe po zimi nosevati, pač je prijetno, na drugo stran pa škodljivo. Najboljši pomoček, da se ogrejemo, je, ako nosimo dve srajci, jedno vrhu druge, dvojne nogavice ali pilni papir ovit okoli nog. Dobrodejno je tudi, ako se umijemo z mrzlo vodo, predno iz gorke sobe idemo na plano.

§. 14.

Živež; strupene rastline in strupene gobe.

Da človek živi, mora jesti in piti. Da pa ne zbolí, naj le toliko jé, da se nasiti, a ne takó, da bi si želodec prenabasal. Po jedi naj človek zmerom še tek ima, ali z drugimi besedami povedano: jé naj le toliko, da bi po jedi še imel veselje zagriznoti. Prav zdravo je, jesti le enkrat na dan, in sicer ob določenem času. Večkrat in o raznih dobah jesti, slabí želodec. Sladkosnednim biti nij le nezdravo, nego celo nespodobno. Sladkosnednost je imela užé večkrat najžalnejše nasledke, navadno je bila vzrok — otrovanju (zastrupljenju).

Ako si bil tako nesrečen, da si se ostrupil po zavžitji kake strupene rastline, potem moraš nemudoma spiti kaj tacega, kar pomaga zoper strup. Najboljše je v takem slučaju piti jesiha ali mlačnega mleka; pa tudi bljevala so velike koristi. Sicer se je bljeval (vomitiv) posluževati le po zdravnikovem zaukazu!

Nikár pokuševáti
 Mi, česar ne poznáš,
 Ker lahko mnogokratí
 Po vidu se golj'faš!
 Že čestokrat je bila
 Sladčica smrten strup,
 Ko polen bil zdravila
 Požirek je gorjup!

(Dalje prih.)

D o p i s i.

Iz Čemšenika. (Zahvala.) Slavno društvo »Národna Šola« blagovolilo je poslati tukajšnji šoli obilo raznovrstnega solskega blagá. V imenu obdarovane mladine izreka svojo najtoplejšo zahvalo

Tomo Petrovec,
 učitelj.

Iz Hartj. (Zahvala.) Presrečno se zahvaljujem »Národni Šoli« za poslano šolsko blagó tukajšnji šoli.

Janez Škrjanec,
 kurat.

§. 13.

Stanovanje.

Na stanovanje treba, da obračamo vso svojo pozornost, ako hočemo ostati zdravi. Pred vsem je gledati na to, da stoji prag spodaj pri tleh 3—9 $\frac{d}{m}$ nad hišnim temeljem. Izbe morajo biti visoke, prostorne, zračne in svetle. Stanovanje naj se vsak dan očisti in vsaj enkrat na leto pobeli. Temno in mokrotno stanovanje je nezdravo. Vsak dan je treba izbe prezračevati; po zimi pa jih lahko ogrevajo s pomočjo zaprtih pečij, katere ne prepuščajo dima; a netiti (kuriti) je treba le zmerno! Nezdravo je, ako perilo v izbah sušimo ali v njih celó kuhamo!

Če ti posamični udje ozebejo, ne hodi takoj v gorko izbo, ker tako lahko dobiš boleče te ozebke. Ozebli ud vtakni mariveč v mrzlo vodo; voda ti mraz potegne ná-se. Kdor ozebel ud pri ognji pogreva, biva v nevarnosti, da ga izgubi. Kožuhe po zimi nosevati, pač je prijetno, na drugo stran pa škodljivo. Najboljši pomoček, da se ogrejemo, je, ako nosimo dve srajci, jedno vrhu druge, dvojne nogavice ali pilni papir ovit okoli nog. Dobrodejno je tudi, ako se umijemo z mrzlo vodo, predno iz gorke sobe idemo na plano.

§. 14.

Živež; strupene rastline in strupene gobe.

Da človek živi, mora jesti in piti. Da pa ne zbolí, naj le toliko jé, da se nasiti, a ne takó, da bi si želodec prenabasal. Po jedi naj človek zmerom še tek ima, ali z drugimi besedami povedano: jé naj le toliko, da bi po jedi še imel veselje zagriznoti. Prav zdravo je, jesti le enkrat na dan, in sicer ob določenem času. Večkrat in o raznih dobah jesti, slabí želodec. Sladkosnednim biti nij le nezdravo, nego celo nespodobno. Sladkosnednost je imela užé večkrat najžalnejše nasledke, navadno je bila vzrok — otrovanju (zastrupljenju).

Ako si bil tako nesrečen, da si se ostrupil po zavžitji kake strupene rastline, potem moraš nemudoma spiti kaj tacega, kar pomaga zoper strup. Najboljše je v takem slučaju piti jesiha ali mlačnega mleka; pa tudi bljevala so velike koristi. Sicer se je bljeval (vomitiv) posluževati le po zdravnikovem zaukazu!

Nikár pokuševáti
 Mí, česar ne poznáš,
 Ker lahko mnogokráti
 Po vidu se golj'faš!
 Že čestokrat je bila
 Sladčica smrten strup,
 Ko polen bil zdravila
 Požirek je gorjup!

(Dalje prih.)

D o p i s i.

Iz Čemšenika. (Zahvala.) Slavno društvo »Národna Šola« blagovolilo je poslati tukajšnji šoli obilo raznovrstnega solskega blagá. V imenu obdarovane mladine izreka svojo najtoplejšo zahvalo

Tomo Petrovec,
 učitelj.

Iz Hartj. (Zahvala.) Presrečno se zahvaljujem »Národni Šoli« za poslano šolsko blagó tukajšnji šoli.

Janez Škrjanec,
 kurat.

Iz Selc. (Zahvala.) Podpisano šolsko voditeljstvo izreka v imenu uboge šolske mladine slavnemu društvu »Národní Šola« najtoplejšo zahvalo za obilo poslanega šolskega blagá.

M. Bregant,
šolski voditelj.

Iz Slavine. (Zahvala.) V prijetno dolžnost si štejem slavnej »Národní Šoli« izreči v svojem in imenu ubožne šolske mladine najtoplejšo zahvalo za premnogo šolskega blaga, kate-rega je ona slavinskej šoli za primerno malo jej poslano svoto denarja letos in še nekaj let po-slati blagovolila.

M. Hiti,
nadučitelj.

Iz Hotiča v 20. dan prosinca 1886. l. V 17. dan t. m. priredili so prijatelji šole v Vrneku veselico s tombolo, petjem in plesom v korist Hotičske šoli. Ker je Vrnek ravno na-sproti Kresniški postaji, došlo je okoli ene popoldne užé nekaj Litijčanov s poštnim vlakom. Pričakovali smo še drugih, a ker je jelo snežiti, bali smo se, da jih ne bode. A okoli tretje ure pripeljejo se še drugi na saneh, pobeljeni sè snegom, znamenje — miru (veselici). Ko so domači fantje dve pesmici odpeli, pričela se je tombola, po kateri je nekaj Litijčanov odšlo. Kmalu na to pričela se je druga tombola, katere se je bolj naše ljudstvo udeležilo. Ko sošte-jemo denar, bilo je dohodka 48 gold. 86 kr. Ker se je pa užé preje nekaj nabralo in imeli smo še nekaj poplačati, je čistega dohodka 52 gold. 21 kr. Lepa vsota za naše razmere!

Za ta lepí uspeh zahvaliti se nam je pa vrlim Litijčanom, ker so nas v tako obilem šte-vilu počastili, v prvi vrsti pa občé spoštovanemu okrajnemu glavarju gosp. Grill-u, kateri je bil veselici glavna podpora. Ta gospod je v svojem govoru vnejal ljudstvo s prosto a prepri-čevalno besedo za šolo in mladeniče spodbujal k petju, ker ono blaži človeško srcé. — Tako nam je čas prehitro prešel, akoravno nam je še le ob $\frac{1}{2}$ 2 čez polnoč poštni vlak ostale Litij-čane odvezel. — Srčna hvala bodi tudi vodji železniške postaji v Kresnicah, gosp. Petku, kateri se je veliko trudil za dober uspeh veselici.

Pri vsem pa ne morem, da nekaj potožim. Bila je veselica v prid šole, in kdo se jo je najbolj ogibal? Učiteljstvo! Žalostno a istina! Samo Litijško učiteljsko osodbo se je udeležilo veselice, drugi bližnji so se ji pa odtegnili. A to ne veljá samo tej veselici, ampak opazoval sem užé večkrat — malomarnost. Tovariši! ako ne bodemo sami pokazali, da nam je blagor šole in ljudstva pri srcu, ne moremo tudi mi kaj zahtevati.

Vrlim Litijčanom in drugim udeležnikom kličemo pa še enkrat: Bog Vam povrni! Na svidenje!

Janko Toman,
učitelj.

Z Brezovice pri Ljubljani. † V 20. dan jan. t. l. je tu umrl g. Valentin Telban, star 47 let, posestnik (pri Kopaču na Tržaški cesti). Pokojnik je bil prejšnji čas ljudski učitelj pri sv. Križi na Dolenjskem, potem v Škofji Loki na Gorenjskem, ter je zadnji čas zopet želel vrniti se k učiteljskemu stanu, pa ga je nagloma smrt prehitela. Naj v miru počiva!

Iz Ljubljane. Iz deželnega zbora v Ljubljani. V seji v 13. dan jan. t. l. poročal je gosp. profesor Šuklje v imenu finančnega odseka o prošnjah učiteljev za zboljšanje plač, in je predlagal, naj se prenaredí deželna postava z dné 9. marca 1879. l., št. 13, v tem zmislju, da se dovoli vodjem meščanskih šol funkcijske doklade 200 gld., onim na čvetero- in večrazrednih ljudskih šolah po 100 gold., na trirazrednicah po 75 gold., na enorazrednicah pa po 30 gold. letne doklade.

Poslanec baron Schwegel pa pravi, da pri tem nasvétu pač ne gre za funkcijske do-klade, nego naj se stvar imenuje le s pravim imenom, za povišanje plač ljudskim učiteljem. Ne protivi se predlogom v občé, a osvetliti hoče njih nasledke. Baron Schwegel zatrjuje, da je velik prijatelj šoli in učiteljem in da uvaža njih slabo materijelno stanje. A dežela storila je za šolstvo mnogo in normalni šolski zaklad narašča ogromno. 254.000 gold. je potrebšcine užé danes in za letos bode treba 12.000 gold. več, drugo leto in nadalje pa še več, ker treba bode še veliko novih šol, a tudi pokojnin za učitelje. Treba je tedaj, da se oprezno ravná v tej za-devi. V poročilu finančnega odseka se navaja, da se funkcijske doklade dado za »pisarna dela«. Se je li s tem mislilo na pisateljsko delovanje ljudskih učiteljev, tedaj on (Schwegel) ne dovoli nič, pač pa kot prijatelj učiteljev in šole, nadejaje se, da učitelji ne bodo v šoli sejali semena razpóra. (Občni ugovori národnih poslancev in v okolici.) Baron Schwegel opomni, naj se kličé »ohc«, on da ni mislil vsega učiteljstva, a tiste učitelje, ki sejejo seme razpóra v šoli, mora grajati. Glasoval bode za predloge finančnega odseka le s tem pogojem,

da okrajni šolski svéti storé svojo dolžnost, katere, kakor je poizvedel, zdaj ne storé, da bi širili ljubezen do šole mej ljudstvom, in ako bodo učitelji se bavili le s svojim poklicem. (Nemci mu glasno pritrjavajo.)

Poslanec dr. Vošnjak pravi, da ni pričakoval od predgovornika barona Schwegel-na takih opazek o ljudskih učiteljih. V eno mer je trdil, da je velik prijatelj soli in učiteljev, a po današnjem njegovem govoru naj mu verjame to, kdor hoče, on ne; kranjski deželni zastop je pri odmerjevanji učiteljskih plač pač prav varčen, in vprašati se mora, kje pa so učiteljske plače še slabéje? V nobeni deželi, v vsi Avstriji niso tako majhne, ko na Kranjskem, kajti stiskovalo se je, kar je bilo najbolj mogoče. Ko je národna večina sklenila šolske zakone, sklenila je z ozirom na finančno stanje tako revne plače za učitelje, da v nobeni deželi ni takih. Na Štajerskim so učiteljske plače dvakrat tolike, kakor na Kranjskem, katera potrebuje za ljudsko šolstvo le 254.000 gold., dočim Koróška, ki je manjši od Kranjske, potrebuje 334.000 gold. Res je, da je proračun vsled ustanovitve več novih sol in funkcijskih doklad za učitelje letos za 12.000 gold. narastel, ali vsaj to ne bode vsako leto. Ustanoviti je še kakih 25 do 30 novih sol in nekatere morajo se razširiti, a to se ne bode zgodilo takoj drugo leto, nego polagoma. Da bi bil deželni zastop pri šolstvu tako spléndidno ravnal, ali kakor baron Schwegel trdi: »unbedacht und leichten Herzens« dovoljeval prevelike vsote za normalno-šolski zaklad, pač ni res, kajti plača učiteljev s 400 gold. na leto, je pač dokaz, da je stanje učiteljstva na Kranjskem dosti žalostno in da pomagáči pri rokodelstvih, érkostavci v tiskarnicah, knjigovezi i. t. d., katerim ni treba toliko obširne izobrazbe kakor učiteljem, več služijo, nego slednji. Da baronu Schwegel-nu kranjsko učiteljstvo ni všeč, no temu se dr. Vošnjak ne čudi. Je pač v ogromni večini národno in se ne navdušuje za nemški »Schulverein«, ako baron Schwegel pod izrazom »pisarna dela« umeva pisateljska dela, se govornik pač ne more načuditi, da bi baron Schwegel kot rojen Slovenec in bivši slovenski pisatelj, ki ume tudi druge slovanske jezike, tega ne vedel. Ako baron Schwegel trdi, da mu niso po gođu oni učitelji, ki se pečajo s pisateljevanjem, mora pa on (dr. Vošnjak) reči, da so mu ravno taki učitelji najbolj po gođu. (Dobroklici.) Taki učitelji razširjajo omiko mej národom in skrbé za napredek slovenskega jezika, kar je vse hvale vredno! (Živahno odobravanje národnih poslancev.) Da bi ljudski učitelji na Kranjskem trosili seme razpóra v soli, obžaluje govornik, da je slišal tako neosnovano trditev iz ust barona Schwegel-na, in pravi, da isto zavrača z vso odločnostjo v imenu vsega kranjskega učiteljstva, dokler gosp. baron Schwegel le enega posameznega slučaja ne dokáže. (Živahna pohvala in odobravanje.) Slabi finančni položaj kranjskih učiteljev sevéda je baronu Schwegel-nu težko uvažati in o njem soditi, kajti kdor ima, kakor baron Schwegel, vsako leto več tisoč na razpolaganje, nego najboljše plačani učitelj na Kranjskem stotakov, ta pač težko umeje, kako naj učitelj izhaja s 400 gld. na leto, kako naj si s tem priskrbuje dostojno obleko, boljšo hrano in še pedagoškiéne liste in knjige. O kranjskih učiteljih pač v resnici veljá nemškega pesnika Goethe-ja izrek: »Wer nie sein Brot mit Thränen ass, der kennt euch nicht, ihr himmlischen Mächte!« Žalostno je tedaj, da baron Schwegel kranjskim učiteljem ne privošči še tega borgega priboljška. (Slavoklici gosp. govorniku.)

Potem se oglási poslanec gosp. Kersnik, in pravi, da národna stranka danes stoji na stališči, katero je imela prejšnja nemška večina, in da pač ne zasluži graje, ker hoče olajšati, kolikor to dopušča slabo materijalno stanje deželnih financ, res prekérno stanje ljudskih učiteljev. Ljudski učitelj je v prvi vrsti poklican, da razširja omiko v soli, a tudi zunaj šole. Težka pa je njegova naloga! Kdor drugi ima sveto dolžnost, ljubezen do branja slovenske knjige širiti mej národom, ko učitelj, in ako to storí, potem je služil le kulturnemu namenu, kajti pospeševal je po razširjenji dobrih slovenskih knjig mej ljudstvom omiko, in to je njegova najblažja dolžnost. Zaradi tega pa se ne sme učiteljem predbacivati, da nosijo seme razpóra v šolo. Oni nosijo le seme izobraženosti in omike mej odrasle in cepijo isto v srce nežnih otrok in zato blago in domoljubno delovanje za-služijo ljudski učitelji na Kranjskem presérno zahvalo in priznanje deželnega zbora. (Živahna pohvala.) — Govornik pravi, da bode veselo glasoval za predloge finančnega odseka, z ozirom na to, da je učiteljem namen, da pospešujejo omiko in izobrazbo. Národna stranka kranjskega deželnega zbora plačuje danes za menico, katero je ponujala nemška zdanja manjšina ljudskim učiteljem, valute, a za

to glasuje govornik kakor vsa národna stranka z velikim véseljem. (Živahna pohvala.)

Poročevalec gosp. prof. Šuklje v daljšem govoru razgovarja nasvete finančnega odseka. Čudi se, da baron Schwegel boče le pogojno glasovati za nje. *Punctum saliens* predloženega postavnega načrta je ta, da naj se učiteljem, ki so voditelji ljudskih šol, vendar vsaj nekoliko odškoduje mnogo njih delo pri mnogo pisarijah. Isto je nameravala i prejšnja nemška večina užé 1878. l., samo da tega ni izvršila. To imajo tudi učitelji po vsi Avstriji, razven Gorenje Avstrijske, a v tej deželi učitelji na tako odškodnino kaj lahko pozabijo, kajti tam so itak izvrstno plačani. Konečno priporoča nasvete finančnega odseka, kateri se pri glasovanju vzprejmo tudi v tretjem branji.

— Iz seje c. k. deželnega šolskega sveta v 24. dan. dec. preteč. l. in v 7. dan jan. t. l. Poroča se na višje mesto o oddaji okrajnega šolskega nadzorníštva v Radovljskem okraji. — Letno poročilo o srednjih šolah za 1884/85. l. in nasvete o tem predlagajo se slavnemu ministerstvu za bogočastje in uk. — Dovoljuje se poludnevni pouk v II. razredu na čveterorazredni ljudski šoli v Metliki tako dolgo, da se sezida novo šolsko poslopje. — Občanom v Predlogu dopušča se, da svoje otroke namesto v Dole pošiljajo pa v Kal v šolo. — Dolcem (pri Savi) dovoljuje se, da bodo tamkajšnje ljudsko šolo namesto letos še-le drugo šolsko leto razširili. — Reši se več prošenj za nagrade in podpore. — Določi se, da se v Bojancih to pot še ne bode ustanovila ljudska šola, napravila pa se bode tu ekskurendna šola. — Pritožba neke občine zaradi volitve v krajni šolski svet se zavrne. — Graja se ravnanje nekega nadučitelja. — Petecija zarad meščanske šole v Krškem oddaja se deželnemu odboru. — Ravno tako se tudi deželnemu odboru poroča o tem, da bi se ekskurendna šola na Barji (na Karolinini zemlji pri Ljubljani) prestrojila v redno enorazredno ljudsko šolo (s 600 gold. letne plače in s stanovanjem za učitelja).

— Razvrstitev dijakov po zasluženji je odpravljena. Naučni minister doposlal je vsem deželnim šolskim oblastvom ukaz, da se v bodoče dijaki po gimnazijah in realkah nemajo več »locirati«, da ima torej v pričevalu odpasti »lokacijsko« štrevilo. Ta »iz pedagogičnih razlogov« ukrenena naredba bode profesorje rešila truda, ki so ga imeli pri tehtanji tacega zlata, boljše dijake bo pa užalila, ker svet ne bo takoj v njihovih pričevalih čital, da je še kdo slabši od njih.

Popravki. V sestavek »Človek« so se vrnili nekoji tiskovni pogréski, ki jih tu popravljamo. — V I. listu »Učit. Tov.« čitaj na strani 11.: ...leško zvršujejo, potem pravimo, da ... Na strani 13. čitaj: ... tudi na oči, ker kdor (ne kdo) ... — V 2. listu čitaj na str. 29.: nakloni (ne naklone). Pod §. 10.: izogneš (ne: izognješ). . . . poškropi sobe (ne sobo) z vodo. . . .

Razpisi učiteljskih služeb.

Na Kranjskem. Na dvorazredni ljudski šoli v Dragatušu (ki se bode zdaj razširila v trirazredno) s 400 gold. letne plače in z eno sobo za stanovanje začasno, ali za trdno. Prošnje za to službo, za katero morejo tudi učiteljice prositi, vzprejema c. kr. okrajni šolski svet v Črnomlji do 20. febr. t. l. — Na enorazredni ljudski šoli v Vrabčah s 450 gold. letne plače in s stanovanjem, za trdno. Prošnje c. kr. okrajnemu svetu v Postojini do 15. marca t. l.

Premene pri učiteljstvu.

Na Kranjskem. Gosp. Maks Ivanetič, učitelj v Blagovici (v Kameniskem okraji), dobil je učiteljsko službo in šel v Županjac pri Livni v Bosni. — Gosp. J. Juvanec, zač. učitelj v Starem Trgu, je šel v Velike Poljane. — Gosp. Fran Črnagoj, potrjeni pripravnik, pride začasno v Šent-Gregor; ravno tako tudi gosp. Fran Rant začasno na Trato in gosp. Janez Stukl k Sv. Lenartu na Spodnje Štajersko. — Gospdč. Marija Clarici, potrjena kandidatinja, pride zač. v Moravče. — Gosp. Henrik Paternost je za trdno postavljen na II. učiteljsko mesto v Mengeš, tako tudi gosp. Gottfried Krenner na III. učiteljsko mesto v Škofji Loki. — Gospod Valentin Žvagen, učitelj v Radovljici, je 27. preteč. m. umrl. R. I. P.!